

1 Ensimmäinen runo

Mieleni minun tekevi, aivoni ajattelevi lähteäni laulamahan, saa'ani sanelemahan, sukuvirttä suoltamahan, lajivirttä laulamahan. Sanat suussani sulavat, puhe'et putolevat, kielesseni kerkiävät, hampahilleni hajoovat.

Veli kulta, veikkoseni, kaunis kasvinkumppalini! Lähe nyt kanssa laulamahan, saa kera sanelemahan yhtehen yhyttyämme, kahta'alta käytyämme! Harvoin yhtehen yhyimme, saamme toinen toisihimme näillä raukoilla rajoilla, poloisilla Pohjan mailla.

...

2 Toinen runo

Nousi siitä Väinämöinen jalan kahen kankahalle saarehen selällisehen, manterehehen puuttomahan.

Viipyi siitä vuotta monta, aina eellehen eleli saarella sanattomassa, manteressa puuttomassa.

Arvelee, ajattelevi, pitkin päätänsä pitävi: kenpä maita kylvämähän, toukoja tihittämähän?

...